

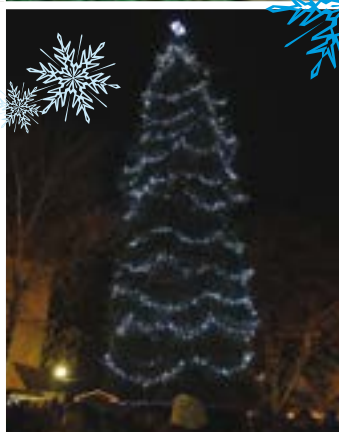
***H**LUCKÉ noviny*

číslo 4/2016

ŘÍJEN - LISTOPAD - PROSINEC 2016

Vydává Město Hluk • Cena 15 Kč

www.mestohluk.cz

Seniorské besedy

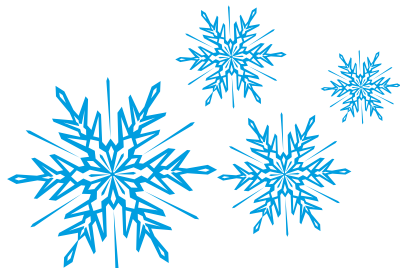

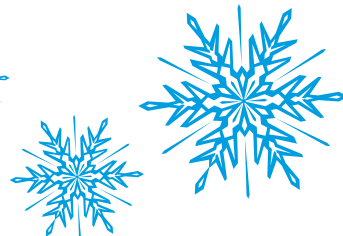
Milí čtenáři Hluckých novin,

už tu máme zas adventní čas, ve kterém vám často přeji tolik potřebný klid od všedních starostí a pohodu v kruhu rodiny či přátel. Čím více si tato obyčejná přání říkáme, tím obtížnější je plnit je. Místo dlouhých vět jsem si k přání vypůjčila báseň Františka Kožíka z roku 1954:

At' Vánoce vám dají štěstí něžné jak sníh,
jenž na římsu se snáší potají!
At' radost čistá je jak bílé hvězdy sněžné
a žaly jak sníh na dlani at' tiše roztají!

Iveta Mátllová a František Kožík

Pozvánka na připravované akce

2016

- 16. 12. Adventní besídka s Míšou Růžickovou
- 17. 12. Adventní koncert Flash Band
- 23. 12. Betlémské světlo
- 24. 12. Betlémské světlo
- 24. 12. Půlnoční vánoční mše
- 25. 12. Prohlídka betléma
- 26. 12. Prohlídka betléma
- 31. 12. Silvestrovská seniorská beseda

sportovní hala
sportovní hala
skauti roznáší po městě
skauti roznáší po městě
kostel sv. Vavřince
kostel sv. Vavřince
kostel sv. Vavřince
tvrz

2017

- 7. 1. Tříkrálová sbírka
- 8. 1. Novoroční koncert
- 14. 1. Myslivecký ples
- 24. 1. Krojový ples s tombolou (senioři)
- 27. 1. Sportovec města Hluk
- 29. 1. Karneval
- 11. 2. Rodičovský ples
- 25. 2. Krojový ples
- 26. 2. Fašanková obchůzka
- 28. 2. Fašank – výročí konání seniorských besed
- 4. 3. Divadlo Hroznová Lhota
- 4. 3. Vinařský ples
- 18. 3. Šulání růží
- 28. 3. Výstava křížů, kropenek. Zpívání harmonikářů (senioři)

Hluk
kostel
tvrz
tvrz
tvrz
tvrz
sportovní hala
tvrz
Hluk
tvrz
tvrz
sportovní hala
památkové domky
tvrz

Více informací na www.mestohluk.cz

Hlucké noviny. Vydává Město Hluk, Hřbitovní 140, 687 25 Hluk, IČ: 00290939. Počet výtisků 850 ks.

Grafické zpracování LD studio, reklamní a komunikační agentura, www.commart.cz, tisk ANP, Staré Město.

Příspěvky zasílejte na MÚ Hluk Ing. Jitce Vackové, nebo Mgr. Ivetě Mátllové na e-mail: kultura.hluk@seznam.cz.

Noviny řídí redakční rada. Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.

Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce.

Vychází čtvrtletně. Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 131 01.

Toto číslo vychází k 16. 12. 2016. Uzávěrka příštího čísla je 24. února 2017.

Cyklisto, sesedni z kola aneb Jak je to s cyklostezkou na našem náměstí

Vážení občané,

před půl rokem jsem v úvodníku Hluckých novin apeloval na cyklisty, kteří jezdí přes náměstí na kole po chodníku, aby tak nečinili, protože tím porušují pravidla silničního provozu. Od rekonstrukce náměstí se situace nezlepšila, ba naopak, je mnohem horší. Denně vídám cyklisty, kteří jedou po chodníku a rozčilují se, že musí zvonit, aby je chodci pustili. Nebo jedou tak blízko domům a neuvědomují si, že mohou srazit občany, kteří vycházejí ze zdravotního střediska či obchodu. Je až s podivem, že se zatím nic nestalo. Často slyším, že rekonstrukcí náměstí se cyklostezka zúžila. Toto je mylná informace, která se vryla do obecného povědomí. Náměstím

nikdy cyklostezka nevedla. Široký chodník, který se rekonstrukcí zúžil, dříve umožňoval jezdit po něm cyklistům. Cyklostezka stále končí u Komerční banky, na náměstí je přerušena a opět navazuje za obecní restaurací. Pokud chce cyklista projet náměstím, musí po silnici, nikoliv po chodníku. V případě, že nechce jet po silnici, je nutné, aby každý cyklista při průjezdu náměstím sesedl z kola. Apeluji také na chodce, nebojte se cyklisty jedoucí po chodníku upozornit, že tudy nesmějí.

Jsem si vědom, že se velmi těžko mění zažitá zlovyky, ale věřím, že se situace zlepší. Budme k sobě ohleduplní.

Ing. Martin Křížan, starosta

Sakrální památky jsou opraveny

Ve druhém čísle Hluckých novin letošního roku jsme vás informovali o první etapě projektu „Restaurování sakrálních staveb v k. ú. města Hluk“. Všechny čtyři sakrální památky – litinový kříž v ulici Hlavní naproti ulice Antonínské, kamenný kříž v ulici Boršická, kamenný kříž v ulici Hlavní naproti bývalému závodu Sport a socha sv. Antonína Paduánského v Antonínské ulici - byly úspěšně zrestaurovány a 16. října slavnostně požehnány.

Detailní práci restaurátorů předcházely drobné stavební práce. Ze tří oslovených firem byla pro realizaci vybrána společnost SDS Slovácké dopravní stavby s.r.o. se sídlem v Hluku, kterou zastupuje jednatel, pan Ing. Marek Zámečník. Hlavním subdodavatelem společnosti SDS pro oblast restaurování a kamenických prací byl pan Ing. Zdeněk Habáň z Huštěnovic. Dalším subdodavatelem pro oblast sadovnických úprav byl pan Ing. Šimon Pachel, Ph.D. z Hluku. Celou administrativní část žádosti o dotaci pro město Hluk zpracoval Mgr. Vlastimil Vaněk z Uherského Ostrohu. Nemalý podíl v administrativní části projektu hrály rozpočty, které pro pana Vaňka pomáhala zpracovat paní Jana Křížanová z Velké nad Veličkou.

Obnova čtyř sakrálních staveb byla vyčíslena na 707 724,- Kč včetně DPH. Očekávaná 70 % dotace (což představuje

částku 495 407,- Kč včetně DPH) od ministerstva zemědělství by měla být městu Hluk vyplacena do 31. 12. 2016. Město Hluk se na obnově podílelo 30 % (což představuje částku 212 317,- Kč včetně DPH). Restaurování jednotlivých sakrálních staveb bylo vyčísleno následovně: socha svatého Antonína Paduánského – 234 555,- Kč (dotace 70 % – 164 189,- Kč), litinový kříž na rozcestí ulic Antonínská, Ostrožská a Novoveská 192 777,- Kč (dotace 70 % – 134 944,- Kč), kamenný kříž na horním konci u pily 197 532,- Kč (dotace 70 % – 138 272,- Kč) a kamenný kříž v ulici Boršická 82 860,- Kč (dotace 70 % – 58 002,- Kč).

Kamenný kříž v Boršické ulici – vytvořený kameníkem Gregorem z Uherského Brodu a pořízený na náklady Bratrstva sv. Růžence s pomocí dobročinných občanů v roce 1928.

Kříž na rozcestí ulic Antonínská a Lán – barokní kamenný sokl rustikálního charakteru pochází údajně z roku 1781, na něj navazuje historizující kříž, který byl nově osazen v roce založení požárního sboru v Hluku (hasičský sbor vznikl 30. července 1879). Naposled byl tento kříž důkladně, ale neodborně opraven v roce 2002.

Kříž v blízkosti křižovatky na konci města (u pily) – jeho podstavec pochází z barokního období, je datován rytým letopočtem 1780. Původní kříž byl zničen a v roce 1922 ho nahradil kříž současný.

(Pan Josef Huspenina, který bydlí na Ohřeble, vyprávěl, že původní kříž stával mnohem níž, tam, kde se vjíždělo do Hluku. Pak ale byly postaveny ještě další domy a vjezd do dědiny se tak posunul o kus výš. Proto byl i kříž přesunut na své současné stanoviště. Zřejmě k tomu došlo ve zmíněném roce 1922. Pan Huspenina to znal z vyprávění své babičky. Vysvětlil také, proč „vjezdové“ kříže bývaly na pravé

straně silnice: věřící se u nich přezehnávali hledíce na ně. Pokud by byl kříž na levé straně, měl by to přezehnávajícím se jaksi „přes ruku“. Jedná se o informace z ústního podání, bez záruky.)

Socha sv. Antonína Paduánského pod Husí horou, postavená v roce 1948. Podnět k jejímu pořízení dala rodina Říhova, která přispěla větším obnosem, zbývající část byla získána sbírkou mezi občany.

Foto: Martin Křížan

Připravme sa na slavnosti

Ač to zní neuvěřitelně, v příštím roce to budou opravdu 3 roky, které uplynuly od posledních Dolňáckých slavností. Věřím, že se na ty nadcházející všichni už těšíme, proto jsme se rozhodli nezanedbat přípravu. V září jsme zahájili cyklus akcí, které by nám měly pomoci připravit se postupně na jízdu králů a naše Dolňácké slavnosti.

První akce už proběhly. V září se na tvrzi uskutečnil bazar krojů, na němž si zájemci mohli vybrat z množství různých krojových součástí od fěrtušek přes vyšívání, lajblly, košile až po pánské kožichy. Největší zájem pořadatelé zaznamenali hlavně o kroje dětské.

Na začátku listopadu tvrz vítala akcí „Postaraj sa o svůj kroj.“ Jana Mahdalová a tetičky Hrdinová, Štefaníková, Hejdová a Lekešová ukázaly, jak vyprat, naškrobit, vyžehlít i uskladnit kroj. Téměř 40 účastníků se dozvědělo, jak naškrobit a našehlít spodničky, dudovice i červenice, natahačky,

fěrtušky, kaničky aj. Zúčastnění si odnesli také návody, jak nejlépe namíchat škrob, postarat se o krojovou obuv, kde a jak kroje skladovat a jiné praktické rady. Máte-li o návod také zájem, je k vyzvednutí v Informačním centru města Hluk.

Další tři akce nás teprve čekají – jak našulát růže nás tetičky naučí 18. března na památkových domcích. 14. května se zase dozvíme, jak se správně obléct do kroje. Tedy nejen, že nám tetičky ukáží, jak se postupně do kroje obléct, ale upozorní, která krojová součást se ke které může nosit, a naopak co k sobě opravdu nepatří. Přípravu na slavnosti završíme 25. června na památkových domcích, kde si nanečisto vyzkoušíme, jak správně nastrojít koně na jízdu králů.

Všechna data si запиšte do diáře, neboť jste na všechny akce srdečně zváni a těšíme se na vás.

Text: Iveta Remeňová

Foto: Štěpán Mitáček

I v dešti zavítalo na Dětské odpoledne s drakiádou přes 300 účastníků

Ani déšť neodradil přes 300 účastníků, kteří v neděli 2. října zavítali na kopec sv. Antonína, kde se uskutečnil už 6. ročník tradičního Dětského odpoledne s drakiádou.

Pro děti připraveno 9 stanovišť s úkoly, v rámci kterých si mohly mimo jiné vyzkoušet procházení se po lanech, jak se skáče v pytli nebo že nést vajíčko na lžičce není nic jednoduchého. Po splnění všech úkolů čekalo na celkem 102 zaregistrovaných soutěžících dětí z 21 měst a obcí (např. z Hluku, Boršic u Blatnice, Blatnice, Ostrožské Lhoty, Blatničky, ale také z Uherského Ostrohu, Suché Lozí, Zlína či Brna) sladké překvapení. Mezi další aktivity, které byly pro děti připraveny, bylo malování na obličej, projížďka na koni, ale také košť buchety a táborák. Díky tomu, že se počasí nakonec umoudřilo, nechyběla ani oblíbená drakiáda. Veškeré aktivity byly zdarma, dobrovolný příspěvek byl věnován dětem z Dětského domova v Uherském Ostrohu – a vybraly se krásné 4000 Kč. Všem dárcům moc děkujeme!

Poděkování patří také všem sponzorům akce, a to městu Hluk, obci Blatnice, Ostrožská Lhota, Boršice u Blatnice, občanskému sdružení Matice svatoantonínská, Cukrárně Budařovi, Ostrožsku a.s., Dolňácku a.s., mysliveckému

sdružení Roháč, Kukuřičnému mlýnu Mrzkovice a KDU-ČSL a rovněž také asi 60 dobrovolníkům, bez kterých by se tato akce uskutečnit nemohla. Více fotografií ke zhlédnutí na www.foto1b.cz.

Alžběta Baroňová
Foto: Lukáš Baroň

Vánoční poezie Marie Nemravové

*Nad zasněženým krajem betlémská hvězda svítí,
paprsky jak tenké niti
po zemi rozhazuje v této době,
aby lidé hledali, našli cestu k sobě.
Nechali válek, odložili zbraně,
klid a mír vyměnili za ně.
Zlobu, závist pochovali hluboko pod zemí,
hvězdo betlémská, rozhod' paprsky lásky lidem na zemi.*

*Dnes večer se rozzářily vánoční stromečky.
Děti pokukují, poskakují jak v Betlémě malé bílé ovečky.
Poděkují, zazpívají Jezulátku na seně,
jak ovečky zvonečky zacinkaly v Betlémě.
Očka už se zavírají, hračky kolem, na klíně,
děti tiše usínají jak ovečky v Betlémě.*

Opět po roce byla výstava ovoce

Každoroční výstava ovoce, zeleniny a jiných výpěstků zdobila v září hluckou tvrz. Tuto výstavu pravidelně pořádá místní zahrádkářský spolek. V posledních letech si ke spolupráci zve také hlucké včelaře, kteří návštěvníkům, ale především dětem ukazují život včel a seznamují s včelími produkty. Do výstavy se zapojuje rovněž mateřská škola jak výtvarnými pracemi dětí, tak kulturním vystoupením. V letošním roce se přidal i Dům dětí a mládeže Hluk, výtvarný kroužek školník družiny ZŠ a se svými plodinami přispělo Dolňácko Hluk a.s., hluckí vinaři i Ostrožsko a.s.

Je obdivuhodné, že se zahrádkářům daří sesbírat a vystavit tolik druhů ovoce a zeleniny – zejména v dnešní

Indické okurky

době, kdy zaznamenáváme obecný pokles výpěstků. Celorepublikově ubývá ovocných stromů, letošní úroda ovoce byla velmi bídná. Své by o tom mohly vyprávět i pálenice. I přes tato úskalí hýřil velký sál všemi barvami i různými druhy ovoce a zeleniny. Pozorný návštěvník tak mohl obdivovat profesionálně naaranžovaná tradiční jablka, hrušky, dýně, česnek, papriky i několik druhů cibule. Nechyběly ani obiloviny, luštěniny, květiny, bylinky a kaktusy. Výstavu vždy obohatí netradiční či exotické plodiny. Ani letos tomu nebylo jinak. Návštěvníci mohli obdivovat malé plody kiwi nebo indické okurky, které dodalo Zahradnictví u Vaškoviců.

Tradiční podzimní výstava by se nemohla uskutečnit bez dobrovolníků, kteří dodali své výpěstky, ani bez obětavých organizátorů – všem náleží poděkování.

IMat

Foto: Lukáš Baroň

Další evropský úspěch hluckých mažoretek

V říjnu si hlucké mažoretky přivezly další evropské ocenění – stříbro. Na mistrovství Evropy, které se letos konalo v Anglii, opět potvrdily, že jsou nejlepší. Prvenství děvčatům sice uteklo o pouhých pár setin bodů, ale hlucké mažoretky předvedly Evropě, že umí zaujmout porotu a pobavit diváky.

I když děvčata neobsadila první příčku, několik prvenství zaznamenala. Hlucká výprava byla nejpočetnější jak v historii hluckých mažoretek, tak v rámci evropského šampionátu. Osmadvacet děvčat soutěžilo v kategorii Show se svou tematickou sestavou Den v kurníku. Děvčata, převlečená za kuřata a jednu slepici, předvedla, jak se vylíhnou z vajíček a postupně se z nich stávají dospělé slepice. Originálním způsobem předvedla, jak to chodí v kurníku.

Velký projekt a velký úspěch však nepřišel náhodně. Děvčata spolu s trenérkou a choreografkou Vendulou Markovou pilně trénovala. Nácviku náročné choreografie se začala věnovat již na začátku října minulého roku. Vzhledem k počtu děvčat bylo nutné tréninky rozfázovat. Mnoho dnů děvčata trénovala po skupinkách, aniž by zkusila celé číslo. Společné secvičování bylo sice velmi náročné, ale touha

ukázat, co se dá zvládnout, byla ještě větší. Poprvé se „kuřátka“ předvedla v dubnu na přehlídce Domu dětí a mládeže Hluk, která se konala ve sportovní hale. Záplava žlutých kuřat s rozčepýřenou slepicí, originálními bidýlky, neklidnými housenkami a spoustou zajímavých doplňků doslova vyrazila dech celému obecnstvu. Z reakce publika bylo zřejmé, že Den v kurníku zaujme daleko za hranicemi Hluku. Od dubnového vystoupení k říjnovému úspěchu absolvovala děvčata nespočet tréninků, které si neodpustila ani o prázdninách. Jejich vytrvalost a píle tak byla v Anglii právem odměněna.

Den v kurníku nebyl jenom o choreografii, se kterou pomáhala i dlouholetá trenérka Petra Prajzová, ale také o nádherných, rafinovaně promyšlených a propracovaných kostýmech a rekvizitách. Na jejich realizaci se podíleli švadleny Michaela Nováková z firmy Minox Czech s. r. o. a paní Marie Vavřínková, rekvizitář Jaroslav Ratajský (tvorba hlavní rekvizity), firma Minox Czech s. r. o. a Čalounictví Bachan z Hluku, kteří poskytli materiál na rekvizity. Rovněž je milou a nezbytnou povinností poděkovat spoustě rodičů a dobrovolníkům, kteří poskytli nezištnou a důležitou pomoc.

Děvčatům a trenérce Vendule Markové gratulujeme k velkému a zaslouženému vítězství. Rovněž děkujeme za krásnou reprezentaci města Hluk. Laťka, kterou hlucké mažoretky spolu s trenérkami Marií Vavřínkovou a Petrou Prajzovou nastavily, je stále velmi vysoko. Od roku 2003, kdy hlucké mažoretky začaly jezdit na mistrovství Evropy, přivezly patnáct evropských titulů. Ten poslední je z loňského roku, kdy děvčata v Itálii v klasickém programu získala zlato.

Gratulujeme a děvčatům přejeme hodně vytrvalosti, nadšení a touhy zdokonalovat se; trenérkám přejeme trpělivost a mnoho inspirativních choreografických nápadů.

Iveta Mátllová

Kostel sv. Vavřince slavil výročí svého posvěcení

Kostel sv. Vavřince po dlouhé době oslavil výročí svého posvěcení. Slavnostní bohoslužba byla celebrována v neděli 16. října 2016 za přítomnosti hluckého faráře P. Josefa Janka a velehradského Mons. Vojtěcha Šímy, bývalého rektora Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci.

Proč se dříve toto výročí neslavilo a jak významné je, vysvětlil P. Josef Janek. S jeho svolením otiskujeme článek, který vyšel v říjnových Farních novinách.

Milí bratři a sestry,

pravděpodobně po dlouhé době budeme letos opět slavit v našem kostele výročí jeho posvěcení. Na rozdíl od ostatních farností, ve kterých je známo datum posvěcení a každý rok si ho připomínají, v našem kostele – zdá se – se na toto datum nějak pozapomnělo a výročí posvěcení kostela se tedy neslavilo.

Protože posvěcení kostela je stejně významné a důležité jako pro křesťana křest, nedalo mi to a pátral jsem, kdy tedy kostel sv. Vavřince byl posvěcen. Datum postavení je znám, byl to rok 1741, ale určitě to nebyl zároveň rok jeho posvěcení, protože světit kostel může pouze biskup. Vzhledem k rozloze olomoucké diecéze (v roce 1741 zahrnovala celou Moravu) a také pro složitost tehdejšího cestování se nemohl biskup

účastnit žádné slavnosti dostavby kostela. Proto bylo posvěcení často odkládáno na pozdější datum. Tato příležitost se naskytla až v roce 1803. Dne 16. října 1803 přijel do Hluku světicí biskup olomoucký Alois Josef Krakovský z Kolovrat a posvětil v kostele nejen tři oltáře (hlavní a dva boční), ale také celý kostel, který byl do té doby jen požehnán. Není bez zajímavosti, že dva dny předtím tentýž biskup posvětil také kostel a všechny oltáře v Kunovicích.

Je zvláštní, že farní kronika se o posvěcení kostela vůbec nezmiňuje. Je to dáno asi tím, že je psána až od roku 1850, a tedy o předešlých událostech se nezmiňuje. Ale ani v pozdějších zápisech není žádná zmínka o tom, že by se výročí posvěcení kostela v Hluku nějak slavilo. V jiných historických zápisech je pouze zmínka o posvěcení tří oltářů.

Na jaře 2016 jsem se písemně dotazoval odborníka, pana PhDr. Jana Štěpána, Ph.D., archiváře Zemského archivu Opava, který má v Olomouci na starosti archiv Arcibiskupství olomouckého, a ten mi 17. 3. 2016 nejdříve napsal:

Děkanská matrika Uh. Hradiště (Fond Arcibiskupství olomouckého, kniha č. 243):

V této matrice je uvedeno, že kostel byl pouze požehnán tehdejším děkanem, ale datum tam není. To znamená, že kostel sv. Vavřince v Hluku byl v roce 1741 pouze požehnán tehdejším děkanem, tedy že v roce 1741 kostel nebyl konsekrován (posvěcen), ale jen benedikován (požehnán).

Ale pak po hledání v archivu Arcibiskupství olomouckého mi 21. 3. 2016 potvrdil to, co jsem už dříve tušil, a sice:

Arcibiskupské úkony Aloise Kolovrata (Fond Arcibiskupství olomouckého, kniha č. 18):

V části svěcení kostelů a oltářů je k datu 16. 10. 1803 uvedeno, že toho dne byl konsekrován Aloisem Josefem Krakovským z Kolovrat, světicím biskupem olomouckým, celý kostel a jeho tři oltáře.

Nadpis kapitoly zní:

Anno 1803 conserata sunt Ecclesia

et Altaria sequentia (Hluk je toho roku uveden jako poslední)

Die 16. Octobris Hlucii Ecclesia cum Altari majori in honorem S. Laurentii inclusis Reliquiis S. MM. Fidelis, Gaudentii et Candidae. Praeterea duo Lateralia: unum in honorem B.M.V. inclusis iisdem ut in ara majori Reliquiis. Alterum in honorem S. Barbarae inclusis in eo Reliquiis S. MM. Amati et Generosae.

Překlad:

Roku 1803 kostel a následující oltáře byly posvěceny, dne 16. října hlucký kostel s hlavním oltářem ke cti sv. Vavřince, počítaje v to ostatky svatých Fidelis, Gaudentii et Candidae. (Pak pokračuje výčet dvou oltářů a ostatků, které byly vloženy do oltářních kamenů.)

Na závěr svého zkoumání mi pan doktor napsal:

Zdá se tedy, že někdo kdysi přečetl jen tu část týkající se bočních oltářů, protože samotný kostel s hlavním oltářem je uveden hned na začátku. Je tedy jasné, že i kostel konsekroval zmíněný světicí biskup. V roce 1741 nejspíše byly použity jen portatily ze starého kostela, protože v době kolem roku 1741 nebylo v matrikách žádné svěcení, které by se týkalo Hluku.

**P. Josef Janek, farář
Foto: Štěpán Mitáček**

SVAZ ČESKÝCH A MORAVSKÝCH VÝROBNÍCH DRUŽSTEV

PRESS INFO

UNION OF CZECH PRODUCTION CO-OPERATIVES

Výrobní družstvo KOVOPLAST Hluk bylo zařazeno mezi 100 nejlepších firem České republiky roku 2016

Praha, 29. 11. 2016 – V letošním ročníku prestižní podnikatelské soutěže Českých 100 nejlepších, jejíž výsledky byly slavnostně vyhlášeny za účasti představitelů vlády, politické reprezentace a významných hostů v pátek 25. listopadu ve Španělském sále Pražského hradu, se umístilo výrobní družstvo KOVOPLAST Hluk, člen Svazu českých a moravských výrobních družstev (SČMVD).

KOVOPLAST Hluk byl oceněn v rámci oborové kategorie ZAMĚSTNANOST & DRUŽSTEVNICTVÍ. Ocenění převzal předseda družstva Ing. René Skrášek z rukou ministryně práce a sociálních věcí Mgr. Michaely Marksové a předsedy SČMVD JUDr. Rostislava Dvořáka.

Soutěž Českých 100 nejlepších každoročně v celonárodním měřítku vyhledává a oceňuje nejlepší firmy, které dosahují mimořádných či pozoruhodných výsledků a jsou registrovány a platí daně v České republice. Výrobní družstva se v silné konkurenci nejlepších českých firem umísťují pravidelně. Pan-evropská společnost pro kulturu, vzdělávání a vědecko-technickou spolupráci Comenius, která je vyhlášovatelem soutěže, a široký okruh vybraných odborníků na výrobních družstvech vyzdvihují a oceňují dynamiku, progresivitu a výborné ekonomické výsledky, s nimiž jsou družstva schopna konkurovat a uspět

v České republice i na náročných zahraničních trzích.

Výrobní družstvo KOVOPLAST Hluk se zabývá výrobou kovových a plastových dílů pro automobilový, stavební, zdravotnický, elektrotechnický a strojírenský průmysl. Vlastní konstrukce a nástrojárna umožňují vývoj a odzkoušení lisovacího nástroje nebo vstřikovací formy tak, aby umožňovaly další plynulou výrobu kvalitních kovových i plastových dílů. Družstvo je kvalitním a osvědčeným výrobním partnerem s dobrými cenami, kvalitou a vstřícností vyhovět zákazníkovi v jeho náročných požadavcích.

Svaz českých a moravských výrobních družstev patří

mezi největší a nejvýznamnější svazy zaměstnavatelů v České republice. Je představitelem silné skupiny výrobních družstev, zastupuje jejich zájmy na úrovni vlády a Parlamentu ČR, podporuje členská družstva širokou škálou odborných činností a služeb ve stěžejních oblastech podnikání a vytváří a prosazuje podmínky pro jejich rozvoj. Členskou základnu svazu tvoří 200 výrobních družstev z celé České republiky, jejichž činnost zahrnuje obory ve stavebnictví, strojírenství, automobilovém průmyslu, chemickém a kosmetickém průmyslu, výrobu automatizovaných pracovišť, nábytku, skla, plastů, obalů, oděvů nebo hraček.

Mgr. Rodan Svoboda
Sekretariát SČMVD

Setkávání hluckých seniorů

ným. Všem přejeme do další činnosti pevné zdraví, radost z každého dalšího setkání a hodně dobrých nápadů do další činnosti.

Přišel měsíc listopad, čas dušičkový, který i svým počasím tomuto období odpovídá. Naše besedování se konalo 8. listopadu a jako vždy na tvrzi. Vzpomínka v úvodu besedy patřila seniorům, kteří mezi nás pravidelně chodili, ale již nejsou mezi námi. Patřila ale i těm, kterým to již zdravotní důvody nedovolují. Úcta a vzpomínka patřila i těm, kteří byli pro naše město velkým přínosem v oblasti kultury. Patří mezi ně pan učitel Domin Černý, pan Matouš Dufka, spisovatel František Kožík a mnoho dalších.

Svým vystoupením nás potěšily

V době letních prázdnin jsme se po určitou dobu odmlčeli a najednou zjišťujeme, jak nám ten čas rychle letí, a než se nadějeme, bude tady zase konec jednoho roku. Proto nejdříve uvedeme jenom krátké ohlednutí, co a jak se dělo a pak, co se bude dít v naší činnosti do konce roku 2016.

Letní prázdniny si užívali hlučtí senioři podle svých koníčků a zájmů. Někteří u moře, někteří doma na dvoře u bazény nebo na zahradě. I o hlídání vnuků nebyla nouze.

První neplánovaná beseda se konala po Vavříneckých hodech se zaměřením na košt kvašáků, a to díky jejich velmi dobré úrodě. Soutěžních vzorků se sešlo mnoho, proto bylo pro porotu velmi těžké vybrat ty nejchutnější. Porota byla sestavená z účastníků besedy. Tato pak vybrala a ocenila tři nejlepší a nejchutnější vzorky.

Říjen byl měsícem seniorů, a tak jsme se opět setkali dne 4. října 2016 na společném besedování na hlucké tvrzi. Tato beseda byla již v pořadí 96. a jako vždy začínala krátkým kulturním vystoupením. Tentokrát nám zazpívali žáci zdejší školy a udělali nám tím velkou radost.

O naši činnost se zajímal i krajský úřad ve Zlíně. Svoji návštěvou nás mile překvapila členka rady Mgr. Taťána Valentová Nersesjan, která ocenila naši práci. Dne 5. října 2016 se konala v Luhačovicích konference ke Dni seniorů s vyhlášením ankety „Senioři sobě i jiným“. Na tuto konferenci jsme dostali pozvání i my za naši dlouholetou a záslužnou činnost. Po celá léta se o kulturní program a jeho přípravu pečlivě starala paní Jiřina Šuránková, kterou jsme navrhli jako delegátku na tuto konferenci, kde byla vyhodnocena za svoji práci. Patří jí naše velké poděkování, které patří i celému seniorskému výboru v čele s panem Otakarem Koneč-

odrostlejší pionýrky, které jako „SVĚTLUŠKY“ zavzpomínaly na dobu dávno minulou, na čas minulého režimu. Písničky a básničky budovatelského rázu byly velmi vtipné, úsměvné a nejednen odrostlý pionýr si s nimi společně u stolu pozpěvoval.

K tanci a poslechu nám vyhrávala, jako vždy na všech besedách, dechová hudba Pohoda pod vedením pana Ing. Jana Šimčíka. Za jejich přízeň jim patří od nás velký dík. I když jsme se dobře bavili, i pohoda v sále musela mít jednou svůj konec a nastal čas rozejít se do svých domovů.

V měsíci prosinci jsme si mikulášskou besedou připomněli adventní čas s koledováním.

Opravdu není lehké tyto besedy připravit tak, aby byli všichni naši příznivci spokojeni. Za ta léta naší činnosti se na pódiu vystříдалo mnoho uměleckých i amatérských zpěváků a taky divadelníků. Věříme ale, že jste byli všichni spokojeni a dobře jste se bavili.

Na závěr vás zveme na naši Silvestrovskou seniorskou besedu, která se bude konat jako vždy dne 31. prosince 2016 od 18 hodin na tvrzi.

*Za seniory Emilie Morozová
Foto: Štěpán Mitáček*

Co dělali lidé dřív, když nešla televize? Vzpomínka na zapomenuté a mizející zvyky

Tuto otázku mně nedávno položila má dcera, která se tři dny nemohla dívat na televizi. Ne že bychom ji televizi zakázali, ale díky technickým vymoženostem dnešní doby se nám nedařilo přeladit satelit na jinou frekvenci. Odpověděla jsem, že dříve si lidé více povídali nebo si četli. Pak jsme ale navštívily moji osmdesátitýřletou babičku, Boženu Kotačkovou, která zavzpomínala, jak v čase jejího mládí trávili dlouhé zimní večery. Její povídání je jakousi vzpomínkou na zapomenuté i mizející zvyky.

V dřívějších dobách si lidé opravdu více povídali, scházeli se u sousedů, kde se četla bible, zůstal také čas na prodiskutování aktuálního dění v obci. Za dob babiččina mládí se na podzim scházeli chlapci a děvčata ve stodole, aby

drhli kukuřici. Už tenkrát si tak chlapci obhlíželi své potenciální manželky. A jak to v mládí bývá, občas se provedla i nějaká vylomenina – třeba rozebrali starý žebřík a sestavili ho opět na střeše domu. Babička dodnes vzpomíná na šikovnost a zručnost hochů. Prý jim to netrvalo ani hodinu, tak byli šikovní.

Jako žena nejvíce vzpomíná na čas, kdy se dralo peří. To se v domě sešlo několik žen, dralo se a povídalo. Někdy si k ženám přisedli i muži, aby pochytili nějaký ten „drb“. U Kotačků se peří často dralo na svátek Lucie. Nejednou se babiččina maminka převlékla do bílého prostěradla, potřela obličej vodou a foukla do zásobnice s moukou. V tu ránu se z ní stala luca, která vcházela do místnosti se slovy: „Na můj sváteček sa peříčko nedrává“ a dračky bouchala dlouhým husím perem po rukách. Dospělé ženy byly zvyklé, děti často strnuly a byly vystrašené.

Po draní pak mladí někdy stopkovali. Stopky, které z husího peří zůstaly, vysypali chodníčkem k některému z chlapců nebo děvčat. Nehledejme v tom žádný význam, prostě si mladí lidé dělali příjemné schválnosti. Ten, co měl před domem vystopkováno, musel nepořádek uklidit. Vyspaným chodníčkem často ukazovali, kdo má koho rád, kdo se komu líbí.

V každé době se lidé nějak baví, každá doba nese své. V té dřívější, v době babiččina mládí, žili pospolitějším životem, více se komunikovalo, nejen v rámci rodiny.

Iveta Mátlová

Životní příběh hluckého rodáka Jana Bachana

Můj otec Jan Bachan se narodil jako třetí dítě domkáře a zemědělce Františka a Marie. Bydleli v Hliníkách (zchátralý dům stojí dodnes). Měli dohromady 7 dětí, nejstarší syn zemřel ve 14 letech, poslední syn se narodil s trvalým postižením.

Františkův celoživotní sen byl, aby některý z jeho synů šel studovat na kněze a vykonával toto poslání. Vybral si k tomu Jana a poslal ho do biskupského gymnázia v Olomouci a platil jeho vzdělání. Avšak v jednom se přepočítal. Janovi se tento způsob života nezamlouval a vzepřel se otcovu přání a jeho autoritě. V 16 letech se domluvil s několika stejně smýšlejícími studenty a tajně utekli ze semináře. Samozřejmě že konal bez vědomí svého otce, který se to dozvěděl až na konci osudného školního roku. Janova sestra, která sloužila u pekaře v Olomouci, musela za něho zaplatit školné – 70 korun a to mu do smrti nemohla zapomenout.

Pro dědáčka to bylo velké zklamání. Mého otce od té doby považoval za černou ovci rodiny a dlouhé roky s ním ani nekomunikoval.

Jan se vyučil jako pánský krejčí, ale začal pracovat ve Zlíně v koželužně. Ženil se v září 1943 a já jsem se v únoru narodila, za 14 měsíců po mně bratr. Když se v r. 1949 Baťův provoz koželužny zrušil, našel si práci v Karnole Krnov jako skladník a v r. 1950 jsme se tam s celou rodinou přestěhovali. Dostali jsme tovární byt v Larischově vile. Pro nás tam byl nevídaný komfort – koberce na míru pokojů, mahagonové skříně se zabroušenými skly, vykachličkováná vana s chromovanými madly, bidet, velká zahrada. Asi za 30 roků jsem se v tom domě byla podívat. Předělali to na mateřskou školku, mahagon přetřeli na bílo, koberce vyhodili, prostě to zničili.

Děda František se pak kvůli nám obměkčil. Každý rok jsme k nim jezdili na prázdniny, ale pomáhalo se při žních, ve vinohradu. Děda měl krávu, prase i slepice, takže byly vejce, mléko, maso, víno. Pamatuji si, že jsme jednou šli s dědou do vinohradu, v parném létě jsme měli s bratrem žízeň a dostali jsme víno. Také si pamatuji, že k nám do Krnova, když jsem chodila do 3. třídy, přijel před Vánocemi, v kufru byla husa a nějaké věci ze zabijačky. Večer začali chlapi diskutovat o životě a můj otec se překl, že vstoupil do KSČ. To byla pro dědu další smrtelná rána a velká urážka, protože on komunisty nenáviděl. Obrali ho přece o majetek a měli podle něho zvrhlé ideje a teď se k nim přidá i jeho syn, zběhlý z kněžského poslání. Chtěl uprostřed noci odejít na nádraží. Nakonec ho s maminkou přemluvili a odjel až ráno. Ani nevím, jestli se spolu ještě setkali do dědovy smrti (v r. 1968).

V r. 1969 otec vystoupil z KSČ, když viděl, jak se názory mění a nastávala normalizace. To se mu nelíbilo. Pak šel za lepším výdělkem do Ostravy a my se znovu stěhovali. Od té doby žijeme v Porubě, dostali jsme pěkný byt v novostavbě. Krátce po mojí a bratrově svatbě se rodiče přestěhovali do menšího bytu, kde žili až do smrti. Maminka otce přežila o 12 let.

Otec pracoval na šachtě, ale ne v „předku“, kde se rubalo uhlí. Byl v partě, která zabezpečovala sloje, aby se nezřítily. Někdy popisoval, jak se plazili na pracoviště i více než kilometr, byly tam sloje vysoké jen 60 cm, žádná slast! Horníci byli sice dobře placení, měli různé výhody – zahraniční i tuzemské rekreace – a to jim celá republika záviděla, a tím i rodina na jižní Moravě. Tu dřinu nikdo neviděl. Později si udělal nižší hornickou průmyslovku a přestal fárat na šachtě dolů, vyučoval na povrchu nové učně.

Jaký byl vlastně můj otec? Pracovitý, dost sobecký, rád se hezky oblékal, nosil klobouk, maminku nepustil do zaměstnání, aby mu zajišťovala kompletní domácí servis, často někam jezdil, byl na štíru s věrností. V Krnově dělal místnímu fotbalovému klubu rozhodčího, takže když jsme ho chtěli přes víkend vidět, jezdili jsme s ním po okrese na zápasy. Vzpomínám si, že jednou v Zátoru něco špatně odpískal, tak jsme před fanoušky rychle prchali pryč. Své rodiče něžně oslovoval tatíčku a mamičko, po starém způsobu jim onikal. Nás rodiče naučili, abychom jim vykali, všichni ostatní bratrance a sestřenice už tykali. Maminku nikdy neoslovil křestním jménem. Když o ní mluvil, tak říkal „matka“, později ji oslovoval (kvůli nám a vnoučatům) maminko a babičko. Nikdy jsem ho neviděla, že by maminku nebo nás objal a políbil.

Na zahrádce oba pěstovali různé druhy zeleniny. Když jsem potřebovala sehnat televizor, celou noc stál před obchodem ve frontě, aby mu jeden přístroj neunikl. Tak se tenkrát nakupovalo. S mými dcerami jezdil na výlety a hlídal je, taktéž bratrovy děti. S maminkou byli vášniví houbaři, měli jsme některé věci dřív než ostatní. V důchodu se trochu zklidnil, ale těžká práce se podepsala na jeho zdraví. Prodlělal tři infarkty, půl roku před smrtí se už pohyboval po nemocnicích. Z každé utíkal, tam se mu nelíbilo. Zemřel na začátku r. 1989, takže listopadového převratu se nedožil.

Jarmila Zoubková

Vzpomínku na svého otce zaslala v září paní Zoubková do redakce Hluckých novin. Bohužel v polovině listopadu jsem dostala oznámení o úmrtí paní Zoubkové. Je nám líto, že si paní Zoubková vydání již nepřečte. Věříme, že si Hlučané zavzpomínají nejen na Jana Bachana, ale také na paní Zoubkovou.

Ivan Mitáček (1945) – mistr kuchař

Ivan Mitáček, kterému v Hluku vždycky říkali Ivoš, se narodil v roce 1945 ve Zlíně. Jeho dětství a mládí bylo stejné jako u ostatních kluků, kteří se narodili v roce, kdy skončila 2. světová válka. Když mu bylo 14 let, nastoupil do učení do hradištského Grandu, tehdy nejlepšího hotelu ve městě. Do učňáku jezdil po dobu tří let každých 14 dnů do tehdejšího Gottwaldova. Tady v Grandu také začal pracovat až do doby, kdy byl povolán do základní vojenské služby. Sloužil velmi dlouho, celých 26 měsíců, tak to tehdy bývalo u Pohraniční stráže. Jeho štace byly v Českých Budějovicích, Kaplicích, byl také několik měsíců v Praze, kde se připravoval na přehlídku, a také až v Košicích u letců. Na vojně dělal kuchaře po celých 26 měsíců. Kuchaři na vojně neměli nikdy žádné větší problémy, jelikož tato profese je na vojně velmi ceněná. Pracovalo se zde od brzkého rána až do noci. Studené večery byly pouze v neděli a to byl čas na nějaký odpočinek a vycházku, většinou to bylo posezení s kamarády u piva. Na druhé straně neplatily pro kuchaře žádné nástupy či rozkazy. Vařil i na vojenské přehlídce v Praze, ale když se odsud vrátil na svůj útvar, tak byl z důvodu své rodiny v západním světě poslán až do Košic. Po vojně se vrátil do Grandu, kde pracoval jako kuchař až do doby, než odjel v letech 1967–68 do Maďarska, nejdříve do Budapešti do mezinárodního hotelu Nemzeti a 4 měsíce pak pobyl na Balatonu v motelu Feldvár. Budapešť je nádherné a kulturní město, na které jsou Maďaři moc hrdí. Co se týká řeči a domluvy, základní věci do kuchyně se naučil od Slováka, se kterým tady pracoval a který taky v Budapešti žil. Otec byl totiž Maďar a matka Slovenka. Několikrát si Ivoš zašel i na fotbal na známý Népstadion. Hrával tu Ferencvárosi a když se hrálo derby s Doszou Újpesti, tak to v Budapešti vypadalo stejně, jako když se hraje v Praze derby Sparta–Slávia. Maďarští kuchaři chtěli Ivoše někdy s něčím poškádlit, ale Ivoš se dobře bránil. Jednou dělali sekanou a v době, kdy se nikdo nedíval, tak ji Ivoš ochutnal. Šéfkuchař zavolał Ivoše, ať ji okoštuje, a co na ni říká. Ivoš si přičichl a povídá: „Málo soli.“ Všichni na něho pak hleděli, jak podle čichu pozná, že je sekaná málo slaná. Ještě lepší život měl Ivoš na Balatonu. Tam se dělalo od 6.00 do 14.00 a hned se šlo k vodě. Buď koupat nebo si zahrát fotbal či volejbal. Od 18.00 do 22.00 pak byla další šichta. Návštěvníci toho krásného rekreačního střediska jedli v této době hodně ryb (kapry, sumce, candáty – vše nachytané a čerstvé z Balatonu), dále pak oblíbené guláše, perkelty a také paprikové lusky. Maďaři používají k vaření hodně špeku,

Ivoš Mitáček v Americe s Hlučanem Pavlem Dufkou

vepřového sádla a velmi kvalitní šlehačku. Nesmí chybět vynikající paprika mletá a také syrová. Za tuto dobu se Ivošmu naučil, což pak využíval v dalším období své profesní činnosti. Po skončení praxe v Maďarsku pak nastoupil do nově otevřeného podniku Šarovec v Uherském Hradišti. Tady mimo české kuchyně vařil i maďarskou kuchyň, a to s velkým úspěchem. V Šarovci zůstal do roku 1971 a pak se vrátil nazpět do Grandu. Tady si musel v roce 1971 udělat pedagogické minimum, aby mohl učit učně kuchařskému řemeslu. V roce 1972 začal jezdit dálkově do Brna, kde se celý půlrok připravoval na to, aby získal titul „kuchař specialista“. Školu ukončil zkouškou, ve které uspěl. Na podzim v roce 1972 odjel na zkušenou do Západního Německa, do města Frankfurt nad Mohanem, kde vařil na největším letišti v Evropě. Ve Frankfurtu měl pracovní dobu od 6.00 do 14.00. V kuchyni bylo vždy 8 až 10 kuchařů, kteří měli své úkoly rozděleny dle pokynů šéfa. Jeden z nich udělal vždy pro všechny snídani, jiní fasovali, ostatní vařili. Každý dostal dva lístky na pivo, limo nebo kávu, to si potom na tyto lístky mohl vybrat v místní kantýně. Po směně se převlékl do civilu, pracovní šaty převázal, napsal cedulku se svým jménem a ráno na svém místě našel čisté prádlo. V Maďarsku to bylo volnější a kamarádské, tady panovala disciplína a pořádek. Stále však byl zaměstnancem Restaurací a jídelen se sídlem v Uherském Brodě.

Pak přišla v jeho životě důležitá změna. Od Restaurací a jídelen odešel do Jednoty Uherský Ostroh a jeho cesta vedla do Vlčnova, do restaurace U krále. (Bohužel k velké škodě Vlčnova

i okolí, byla restaurace po revoluci v roce 1989 zrušena). Ivoš tady vydržel 11 let ke spokojenosti nejen Vlčnovjanů, ale také ke spokojenosti návštěvníků Vlčnova, hlavně v době konání jízdy králů. I tady využíval svých zkušeností nejen z české kuchyně, ale také z maďarské. Proto se na jídelničku objevovala i maďarská jídla a také několikrát se zde konaly dny maďarské kuchyně. Svoje schopnosti vařit jídla i jiných zemí využíval tehdy, když byl pozván na den specialit, třeba do Orlové a dalších míst na Ostravsku. V roce 1983 obdržel v hotelu Internacional v Praze v Dejvicích titul „Mistr kuchař“. Často byl požádán různými organizacemi, aby vedl kuchařský kurz. A těch kurzů bylo hodně. Nelze také zapomenout na svatby. Těch bylo cca 110 za celý jeho život. Byla to práce těžká a namáhavá, ale patřilo to v určitých minulých časech ke standardu svatby. Ty se konaly doma, protože takový byl na Slovácku zvyk. Doma měli lidé hodně věcí, ať to byla drůbež, prase, mouka nebo zelenina. A je třeba podotknout, že pro lidi to bylo lacinější, společenější, a také je potřeba vzít v úvahu, že hospody na to ještě nebyly v těchto časech připraveny. Ivoš vařil na svatbách nejen v Hluku, ale v celém širém okolí. Jedna zajímavost – do sousední Lhoty se nedostal vařit za celou kariéru. Na svatbách se stávaly velmi veselé historky, o kterých se nelze v tomto vyprávění zmiňovat. Ale také smutné. Když třeba byl nějaký špatný kotel na vodu a vřící voda se potřebovala na lokše a knedlíky, a kotel ne a ne hořet. To už bylo i dost na nervy. Vzpomíná také na první svatbu, kterou dělal. Byla to svatba Jana Hájkového (u hrušek) a Lidky Štefaníkové. Tehdy byl Ivoš ve III. ročníku učení a přišli za ním, aby jim šel vařit, protože pan Bartoníček onemocněl. Svatba byla u Štefaníků a Ivošovi pomáhala paní Polášková, naproti Štefaníků. Na svatbě bylo 110 lidí a Ivoš byl samozřejmě hodně nervózní. Byla to pro něho velká zodpovědnost, protože to byla jeho první svatba, a ještě tak velká. Zvládl to a byla to velká zkušenost a také povzbuzení do další jeho práce. Nejraději měl ze svatby pondělí. To se dělal úklid a Ivoše většinou pozvali, aby si v klidu mohl vychutnat ten klid a posvatební pohodu. Po revoluci v roce 1990 odjel do Spojených států, kde pracoval v New Buffalu, v restauraci u Michiganského jezera ve státě Illinois u krajana z Vlčnova Františka Kováře cca půl roku. V Americe to po profesní stránce nebylo nic moc, ale poznal zde kus jiného světa. Navštívil v Coloradu hluckého rodáka Pavla Dufku (Tomana – za zámkem, který už poměrně mladý zemřel) a v Detroitu navštívil matčinu tetu a řadu dalších míst. Když se vrátil z Ameriky domů, zbudoval si „ve svém“ Lidáku bistro, hned vedle známého Euro klubu.

V hospodě Vlčnovjana Kováře

Tady vydržel celých 11 let. Protože jeho otec František Mitáček zůstal sám a nemocný, odešel 2 roky před zákonným důchodem na zasloužený odpočinek.

A na závěr recepty na dvě maďarské minutky:

Svíčkové řezy *Budapešť*:

15 dkg pravé svíčkové (v syrovém stavu), žampiony, vepřová játra, zelený hrášek, šunka, slanina, paprikový lusk, rajče, mletá pálivá paprika, kečup, pepř, sůl.

Maso ze svíčkové naklepeme, osolíme, opepříme, prudce opečeme na sádle. Vyjmeme na talíř. Do výpeku přidáme na nudličky nakrájená vepřová játra, žampiony, paprikový lusk, hrášek, rajče a vše opečeme, přidáme malinko kečupu, pálivé papriky a celý obsah přidáme k opečenému masu. K tomu jako příloha vařené brambory, pečené brambory nebo hranolky.

Vepřové žebírko *Bakony*

Žebírko naklepeme, osolíme, opepříme, prudce opečeme na pánvi na sádle, přidáme na plátky nakrájené žampiony, zarestujeme, přidáme špetku hladké mouky, špetku mleté papriky, malinko nakrájené feferonky, zalijeme smetanou a dle chuti dosolíme. Podáváme s haluškami nebo s rýží.

Antonín Zlínský

Restaurace Vlčnovjana Kováře, kde Ivoš vařil

At' je teplo, nebo zebe, v naší školce je nám skvěle

Každý začátek bývá těžký a zvlášť pro ty nejmenší. Když v září nastupovaly děti do školky, byl slyšet pláč a utíraly jsme nejednu slzičku. V dnešních dnech je však všechno jinak. Děti chodí do školky rády i s úsměvem.

Jako každý rok, i letos se naše školka podílela na akci Z pohádky do pohádky, a tak se na konci srpna děti a jejich rodiče ocitli v kouzelné zahradě princezny Zlatovlásky. Po vzoru Jiříka plnily úkoly – lovení prstenů, jízda na koni či navlékání korálků na pentli. Za splnění úkolů na ně čekala sladká odměna od samotné princezny a Jiříka.

Na výstavě ovoce a zeleniny přispěly svou troškou do mlýna děti ze 4. třídy, které pod vedením paní učitelky Sabiny Juráskové a Dagmar Zimčíkové předvedly pásmo plné básniček, písniček i tanečků.

Za vůni povidel jsme se s dětmi vypravily na hlucké domky, kde nám paní Jelénková povídala o tradičním i modernějším způsobu vaření povidel.

Letošní Opékání s hasiči se nám vyvedlo. Počasí přálo, a tak si mohly děti užívat atrakce, které pro ně hasiči připravili. Ani my jsme nebyly pozadu – ošetřovna pro plyšová zvířátka byla plná kandidátů na budoucí lékaře a zdravotní sestry.

19. října čekal děti první divadelní zážitek prostřednictvím Divadla Marionety, které dětem zahrálo pohádku O Černokněžníkovi.

Hned 20. října měly děti další kulturní zážitek, tentokrát žonglování. Děti byly okouzleny nejrůznějšími triky a nakonec si vyzkoušely, že i ony zvládnou točit míčem na prstu.

Mateřská škola nabízí rodičům dětí různé projekty týkající se zdraví našich nejdražších. Jedním z nich je i projekt Koukají na nás správně. Jedná se o preventivní screeningové vyšetření zraku předškolních dětí, které tentokrát absolvovalo 71 dětí.

4. listopadu k nám zavítalo Hoffmanovo divadlo, tentokrát dětem zahrálo Kašpárkovu popletenou pohádku.

10. listopadu zahrály paní učitelky Sabina Jurásková, Mi-

chaela Mančíková a Veronika Zimčíková pohádku Pat a Mat. Odměnou za perfektní představení byl nepřestávající smích a velký potlesk, kterým je děti odměnily.

Naše děti umí radost nejen přijímat, ale také rozdávat. Vykouzlí úsměv na rtech rodičů nejmladších občánků našeho města při jejich vítání.

Děti předškolních tříd se letos opět zúčastnily soutěže Úkoly Čmely Pepíka. Jedná se o úkoly pro chytré hlavičky. Letos v kategorii dětí ve věku 5–6 let postoupilo do 2. kola 6 dětí a do 3. kola, které se uskutečnilo v ZŠ a MŠ Čtyřlístek v Uherském Hradišti, 1 dítě.

Možnost vánočního focení přímo ve školce letos využili rodiče téměř 90 dětí.

25. listopadu k nám zavítalo Divadlo Šikulka s pohá-

kami se zdravotní tematikou.

30. listopadu navštívila naši školku Mgr. Iva Chudobová, která je garantkou preventivní logopedické péče v naší MŠ.

„Už je to tu po roce, blíží se nám Vánoce...“; i s těmito verši potěšily děti své příbuzné na vánočních dílničkách. Děti si pro hosty připravily také pohoštění. Od začátku prosince to u nás vonělo nejen perníčky a lineckým pečivem. Nejkrásnější část roku je zkrátka tady.

5. prosince k nám zavítala velmi vzácná návštěva – Mikuláš s andělem a čertem. Všechny děti si připravily básničky a písničky, kterými si vysloužily od Mikuláše odměnu.

15. prosince čeká na děti vánoční generálka – v tento den k nám do školky přijde Ježíšek.

Atmosféru Vánoc nasajeme na koncertu ZUŠ, a to 19. prosince přímo ve školce.

Pak už se všichni budeme těšit, až se i u nás doma rozsvítí stromeček a najdeme pod stromečkem to, co si přejeme.

Krásné prožití svátků vánočních a vše dobré v novém roce 2017 přejí děti a všichni zaměstnanci MŠ.

Mateřská škola bude uzavřena od 23. 12. 2016 do 2. 1. 2017. Provoz MŠ bude od 3. 1. 2017.

Lenka Prachařová

**Mám zájem o koupi
rodinného domu
v Hluku nebo v okolí.**

Kontakt: 604 641 463

**Hledám ke koupi byt
v této lokalitě.**

**Za jakoukoli nabídku
děkuji.**

Tel: 739 823 546

PRODEJ CHATY

v lokalitě Hluk – Babí Hora.
Pozemek 667 m², zast. plocha 65 m²
Inf. tel.: 777028938

*Čtenářům Hluckých novin přejeme
radostné Vánoce plné pohody,
pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.
Ať vás úspěch provází i v roce,
který přichází.
Redakce Hluckých novin*

Událo se na DDM

Akcí pořádaných domem dětí a mládeže je celá řada. Dnes chceme připomenout alespoň pár z těch, které již proběhly.

Strašidelné nocování na tvrzi

Na večer a noc z pátku 4. 11. 2016 na sobotu 6. 11. 2016 jsme připravili oblíbené strašidelné nocování v hlucké tvrzi. I letos se parta nebojsů sešla u brány hlucké tvrze. Spolu jsme pak při svíčkách odešli na hřbitov, kde jsme tiše uctili památku všech zesnulých, a pak vyrazili k Hlubočku na místa, kde se zjevuje bezhlavý myslivec. Večer se pak hrály strašidelné historky a povídali si strašidelné pověsti. Každý z odvážných se tak zapsal do knihy hluckých nebojsů.

Vánoční dílničky na DDM

Pro všechny malé i velké. Pro všechny kdo mají rádi tradice, vůni Vánoc, koledy a horký punč, jsme na první adventní neděli 27. 11. 2016 opět připravili dílničky na domě dětí a mládeže.

Letos byly otevřeny čtyři dílničky. Děti si tak mohly upéct tradiční vánoční cukroví, vyrobit jednoduché tradiční vánoční ozdoby a drobný dárek pod stromeček.

Praha patří dětem

Letos proběhl již sedmý ročník zajímavé celostátní hry plné dobrodružství a zábavy pro děti navštěvující kroužky domů dětí a mládeže. Letošní ročník byl připraven tak, aby děti zažily dobrodružství, která zažívali Rychlé šípy v pražských Stínadlech. V sobotu, na začátku celé hry každý tým obdržel 1. díl časopisu Tam-Tam, ve kterém jsme se dověděli úkoly, které nás čekaly v pátek večer i celou sobotu. V neděli pak po skončení hry a vyhlášení výsledků jsme získali 2. díl časopisu Tam-Tam a jako odměnu i vynikající dort. Parta našich dětí byla super a tak si všichni celý výlet náramně užili.

Hlučtí geokešeři na lovu pokladů

Letos jsme vyrazili na velký společný lov pokladů. Cílem naší lovecké výpravy byl Vyškovec. Tedy spíš jeho okolí. Hlavně proto, že je tam celá série pokladů, která nás provedla krásnou přírodou. Sešlo se celkem 17 lovců pokladů, takže panovala vynikající a veselá nálada. A i proto, že počasí bylo úplně luxusní, jsme asi hodinu po poledni měli vysbíráno. Našli jsme všechny. Celkem 43 keší – pokladů a to je parádní výsledek!

Balonky pro Ježíška

I letos jsme se připojili k předvánoční charitativní akci vypouštění balonků s přáníčky pro Ježíška. Tuto celostátní akci koordinuje rádio Impulz. Akce proběhla v pátek 9. 12. Před hluckou tvrzí jsme dětem rozdávali balonky a malou pohlednici, na kterou si děti mohly napsat svoje přáníčka. Přesně v 15:15 jsme společně vypustili balonky i s přáníčky pro Ježíška.

O vznešené ježibabě

Mikulášská premiéra loutkového divadla Emil se stala již tradicí. Ani letos tomu nebylo jinak, neboť loutkoherci si pro hlucké publikum připravili novou pohádku – tentokrát O vznešené ježibabě. Proměnu obyčejné ježibaby ve vznešenou princeznu a zpět sledovalo více jak šedesát diváků. Odměnou jim byl nejen šťastný konec pohádky, ale také perníková odměna z rukou svatého Mikuláše.

Prázdninová pozvánka DDM

Zájezd do Legolandu

Na květen roku 2017 opět připravujeme tradiční 5 denní zájezd do Dánského Legolandu. Park se nachází v městečku Billund, kde se tato stavebnice i vyrábí. S námi se podíváte nejenom do starobylého města Ribe, do mořského muzea v přístavním Esbjergu, ale hlavně celé dva dny strávíte v zábavním parku s neomezeným vstupem na všechny atrakce, které jsou vyrobeny z lego-dílků.

Zájezd do Rumunska

BANÁTY a Drákulova TRANSYLVÁNIE. Na začátek července 2017 připravujeme turisticko poznávací zájezd do Rumunska. Navštívíme české vesnice v rumunských Banátech i krásu starobylých měst v Drákulově Transylvánii. Společně navštívíme Drákulův hrad i rodiště tohoto nejslavnějšího upíra. A bude i lehká turistika v nádherných horách. Vyjedeme lanovkou na 2385m vysoký vrchol, kde absolvujeme pěší túru v pohoří Bucegi. A pokud bude hezké počasí, budeme se koupat ve slaném helioterмальním jezeře Lacul Ursu.

Mgr. Vlastimil Ježek

www.ddmhluk.cz

Sledujte naše internetové stránky, zde se pozvánky na naše akce průběžně objevují, ale navíc zde můžete navštívit a prohlédnout si fotogalerie ze všech akcí. Na všechny akce zvou pracovníci DDM Hluk.

Mám já kosu, kosenku...

Psáno k 20. výročí Kosenky

Dechový soubor mladých Kosenka z Hluku slaví v tomto roce 20. výročí založení. K tomuto jubileu si dovoluji publikovat pár bodů, které považuji za vhodné a důležité. Týkají se přímo mé osoby a Kosenky a hlavně jejího vzniku a prvních roků její existence.

1) Název Kosenka pochází ode mne, vycházel jsem z upravené lidové melodie Stanislava Vavříčka „keď som si som si na hornom konci.“

2) Původní nápad vzniku dechového orchestru mladých při DDM v Hluku vyšel od manželů Vavříčkových. Výrok v radě města a v kulturní komisi, že „mosíme si vychovat mladé muzikanty, aby nám měl kdo zahrát na našem pohřebě“, je ode mne a setkal se s kladnou odezvou podpory městského úřadu.

3) Pokud jsem působil ve vedení města, prosazoval jsem hudební vystoupení Kosenky, hlavně v prvních letech na festivalech, ať to byly Ratíškovice, Banská Bystrica, Drietomá a Trhové Sviny. Za nejdůležitější nejen pro mne, ale i pro muzikanty bylo uspořádání festivalu mládežnických hudeb v roce 2000 v Hluku. Na tuto akci s mezinárodní účastí ve spolupráci s pražskou agenturou TERIS 2000, jmenovitě s Ing. Antonínem Petrem, k nám přijeli zahrát muzikanti až z Jižní Afriky (Malan High School Kapské Město). Tady byly navázány jak muzikantské, tak i osobní kamarádké vztahy, které později vyústily k pozvání Kosenky do Jižní Afriky. To bylo uskutečněno i přes některá negativa za finanční podpory městského úřadu. Následovně jsem organizoval i druhý mládežnický festival v Hluku, vyhrával tady studentský orchestr z Floridy (USA). Jeho účast byla

také zajišťována agenturou TERIS 2000 a mojí příbuznou, MUDr. Marií Bobkovou, členkou americko-české kulturní společnosti, ale úspěch prvního festivalu nebyl překonán.

4) Po dobu mého působení ve vedení města jsem prosazoval akce Kosenky na Slováckých festivalech v Hluku, které jsem organizoval v letech 1991 – 2006. Moji podporu také měla i další vystoupení Kosenky v zahraničí, spolupráce mezi mnou a dirigentem Stanislavem Vavříčkem byla vždy na úrovni a ku prospěchu Kosenky.

5) To, že dnešní muzikantské obsazení Kosenky je také, jaké je, a z původních výborných muzikantů a zpěváků přešlo do Šarovce minimum, jsem ovlivnit bohužel nemohl. Je ale pro mne potěšující, že tak výborní kolegové a následníci „mistři basy“ Martin Kupka a Ivan Koubek se dechovce věnují, a tím pokračují v mé profesi basisty, který hrával 40 roků.

Na den svatě Cecílie 22. 11. 2016
Ing. František Rybníkář

Skauti

Nejdůležitější součástí skautského programu jsou výpravy do přírody. Je to dobrodružství, kde se nabízí poznat nejen „vůni dalek“, ale je to také spousta zážitků při společném putování.

Skautský oddíl vyráží alespoň jednou měsíčně do přírody poznávat její taje, krásu, barvitost. Je to zcela něco jiného než turistika nebo obyčejný výlet na určené místo. Skautské výpravy dávají možnost poznat přírodu zblízka, dotknout se jí, využít ji ke svému rozvoji... Skauting je „hra“, učení se zábavou a zkušeností. V oddíle své členy vedeme právě k tomu, aby v sobě probudili přirozenou zvědavost a touhu obdivovat krásu přírody. Dětská zvědavost se čím víc vytrácí, je to znát, nicméně skauting má úžasné

prostředky, kterými své členy bezprostředně láká ven, kde jsme spolu, rozvíjíme mezi sebou přátelství, důvěru, hrajeme si... Zkrátka snažíme se ten svět kolem sebe tvořit lepším. „Příroda je skautům i skautkám všeho věku pravým domovem, je nám učebnou i učitelkou, je dílnou, tělocvičnou i posilovnou, je lékem...“ A proto v ní chceme trávit co nejvíce času. Sám skautský náčelník Bohuslav Řehák v roce 1968 vydává knížku o výpravách do přírody nejen pro skauty, ale pro širokou veřejnost a píše v ní právě o tom, co je důležité pro přirozené poznávání: „Co čteme o přírodě v knihách, vyvolá mnohdy náš velký zájem a přece to zůstává pro nás „zprostředkované“ poznání, kdežto každá naše vlastní zkušenost. Naše vlastní pozorování a prožitky v přírodě je „osobní“, je hlubší a trvalejší.

Projevy života v plné jeho mnohotvárnosti dají se poznávat jen na živém; nestačí slova, byť sebevystižnější, ba ani ta nejdokonalejší náhrada, barevný film.“ Hlucký skautský oddíl každý měsíc chodí na tzv. výpravy do přírody. Na výpravách se snažíme co nejvíce naučit naše členy využít její rozmanitost: ke hrám, k vaření, pobytu, cvičení... Jsou to opravdu vzácné chvíle a nic je neumí nahradit.

Od letošního podzimu do adventu jsme prošli Chříby až na Brdo, obdivovali jsme kouty Babí hory nebo Rochusu. Všude bylo krásně a podzimem naše výpravy nekončí. Pokračují i v zimě na jiná místa.

Kromě našich výprav jsme v neděli 20. listopadu uspořádali opět turnaj v pexesu pro děti a dospělé – Pexesiádu. Letos jsme ji přesunuli do přednáškového sálu sportovní

haly. Přišlo hodně hráčů, což nás mile překvapilo. Viděli jsme nové tváře, z čehož jsme měli velkou radost. I letos byla Pexesiáda pěkně napínavá. Měli jsme hráči obsazeny všechny kategorie – školka, junior I., junior II., old – dospělí. Zápal do hry byl vidět na všech stranách a u dospělých ještě víc. Soutěžilo se o první tři místa v kategoriích a také o titul pexesáka roku, kterým se pro letošek stala Růžena Molárová z Ostrožské Lhoty. Odnesla si námi upečený „prvorepublikový“ ořechový dort. Všem hráčům děkujeme za účast a poděkování patří i organizaci Sport Hluk, která nám dovolila být v sále sportovní haly. Těšíme se na další ročník.

Více fotek a informací o nás, co děláme, najdete na naší webové adrese www.kon-tikihluk.cz

Kon-tiki

Výsledky Pexesiády 2016:

Školka

1. –
2. Jakub Říha
3. Adam Říha

Junior I.

1. Růžena Molárová
2. Tereza Kadlčková
3. Ondřej Sedláček
4. Sára Čechová

Junior II.

1. Magdaléna Šobáňová
2. Ondřej Kadlček
3. Eliška Molárová
4. Bronislav Mitáček

Old

1. Eva Kotlíková
2. Barbora Mihalková
3. Filip Borýsek
4. Petra Grebeňová

Hodnocení podzimní části sezóny očima trenéra Václava Uhlíře

Podzimní část sezóny 1. A třídy, sk. B 2016/2017 jsme odehráli na výbornou. Úvod soutěže ještě nebyl ideální. Nebyli k dispozici všichni hráči a hledalo se optimální složení sestavy. Ve třetím kole dokonce přišla porážka s nováčkem soutěže v Nivnici 3:2 po 90 min. (ještě přišla porážka v Nedachlebicích po penaltách).

Tato jediná porážka sezóny se ukázala jako prospěšná a odstartovala velký obrat. Hráči pochopili, že jenom fotbalovost nestačí, v dalších zápasech přidali zodpovědnost, bojovnost a maximální nasazení.

Série 10 výher v řadě, z toho 7 bez inkasované branky, nás vynesla na 1. místo tabulky. Vítězství v polovině soutěže je naprosto zasloužené. Ve většině zápasů jsme herně dominovali. Uhráli jsme 33 bodů, máme nejlepší útok (36 gólů) a nejlepší obranu (9 gólů). Všichni hráči a celý tým si zaslouží pochvalu. Vytvořili výbornou partu, která táhla za jeden provaz jak na hřišti, tak i mimo něj. Věřím, že se podaří udržet tým pohromadě a hráčům se budou vyhýbat zranění. Cíl pro jarní odvetu nemůže být jiný než konečné vítězství v celé soutěži. Velké poděkování rovněž patří našim věrným fanouškům, kteří nás podporují a fandí nám i na venkovních hřištích!

Statistika:

odehrané zápasy:

1. Radek Biháři	1 169 min. (99 %)
2. Tomáš Martiš	1 143 min. (97 %)
3. Jan Dohnal a Michal Galuška	1 080 min. (92 %)

nejlepší střelci:

1. Jan Dohnal	9 gólů
2. Radek Biháři	8 gólů
3. Martin Zalubil a Tomáš Martiš	6 gólů

asistence:

1. Jan Dohnal	6x
2. Radek Biháři	5x
3. Michal Galuška a Ondřej Machala	4x

Zápasnická sezona Filipa Jozefáka

Zápasnický rok Filipa Jozefáka začal hned druhého dubna na VC (Velká cena) Brna, kde zkusil zápas volným stylem a vybojoval pěkné 4. místo. Koncem dubna se Filip představil coby součást týmu TJ Nivnice na exhibici Slovenského poháru v silovém trojboji. Čtveřice nivnických zápasníků tam pod vedením trenérů Tomance a Vítka předváděla dovednosti v řecko-římském zápase.

Pěkné druhé místo obsadil Filip na konci dubna při Velké ceně v Krnově. Další vítězství na sebe nenechalo dlouho čekat, na Memoriálu Oldřicha Mrázka v Krnově získal hned 3. místo. Sport bývá někdy nevyzpytatelný. I když se Filip pečlivě připravoval, po předchozích úspěších se mu nepodařilo obhájit loňské vítězství na domácím Memoriálu Jose-

fa Hromčíka. Filip skončil na druhé příčce. Vše si vynahradil 29. října na prestižním turnaji Prague Wrestling Open. Zde Filip vybojoval krásné 4. místo. Když si uvědomíme, že se turnaje zúčastnilo osm evropských států, bylo toto umístění velkým úspěchem. V listopadu Filip poprvé odcestoval na mistrovství republiky do Kladna, kde dosáhl životního úspěchu, když skončil na 5. místě. Opakovaná zlomenina prstu zbrzdila Filipovu sezonu, nedostal se na oblíbené turnaje do Olomouce a Prostějova. Budeme-li bilancovat, lze s lítostí konstatovat, že sezona Filipovi nevyšla dle představ. Dostat se do formy nebylo jednoduché. Tréninkovou pílí se už opět rovná s nejlepšími.

IMat

Hodnocení mladší přípravky v sezóně 2016–17

V posledním období se daří ve Spartaku Hluk oddílu kopané s výchovou mladých fotbalistů. Je to zásluha obětavých trenérů z řad rodičů. Jedním z nich je i Libor Michalčík, bývalý hráč Bojkovic a hluckého Spartaku. Vede mladší přípravku, která je sice až na 4. místě v tabulce OP Uherského Hradiště, ale ne všechny výsledky odpovídají kvalitě mužstva.

Stává se, že proti Hluku se chtějí ostatní vytáhnout a postavit tam i hráče, kteří nemají v této kategorii už co dělat. Typickým příkladem bylo Strání, které v měsíci září vyhrálo v Hluku 9:5, ale v měsíci říjnu vyhrála naše příprava na Strání 13:2. Naši trenéři ctí serióznost a k těmto praktikám nepřistupují.

Dalším trenérem, který pomáhá Liborovi, je Tomáš Minařík. Děti trénují 2x týdně a k tomu je jeden zápas. Velkou zásluhu na chod přípravy mají rodiče, kteří doprovázejí děti nejen na tréninky, ale i na zápasy mimo Hluk. V zimě se pak trénuje ve sportovní hale, kde si občas pozvou, aby to nebylo tak nudné, k přáteláku nějakého soupeře.

Jak už bylo zmíněno, skončilo mužstvo na 4. místě se ziskem 15 bodů při skóre 92:60. Kdo za mužstvo hrál a kolik kdo vstřelil branek, dle evidence trenéra Libora Michalčíka:

Michalčík Tobiáš (2010)-27 branek, Konečný Adam (2009)-27 branek, Zlínská Vanesa (2008)-11 branek, Boček David (2008)-7 branek, Stašek David (2008)-6 branek, Šantrůček Marek (2008)-5 branek, Blaha Filip (2008)-4 branky, Šuránek Marek (2010)-3 branky, Kadlčík Jan (2008)-2 branky, Boček Marián (2008)-brankář.

Věřím, že mužstvo v zimě potrénuje a na jaře si zlepší i umístění.

Antonín Zlinský

Hodnocení starší přípravky v sezóně 2016–17

Hodnocení starší přípravky je velmi radostné. Kluci z ročníků 2006 a 2007 si vedli v OP Uherského Hradiště nadmíru suverénně. Podzim vyhráli s maximálním počtem 30 bodů a skóre 143:35. Mužstvo trénuje už 4 roky Aleš Hrabalík, který oblékal i dres áčka hluckého Spartaku. Spolu s ním je stejnou dobu u mužstva Michal Podškubka. Oba dva dobře spolupracují a vytváří pro mužstvo dobré zázemí. V letošním roce dosáhli tito kluci největších úspěchů za poslední období. Jejich vystoupení na turnaji Mc Donald's cup skončilo vítězně na krajském finále ve Zlíně. Škoda, že v této kategorii se nepostupuje do další kol. Než však skončilo toto vítězné tažení, absolvovali kluci předkolo ve Starém Městě a potom okresní kolo na hlavním stadionu Slovácka v Uherském Hradišti. Kluci absolvovali i další významný turnaj, který se uskutečnil ve Starém Městě pod patronací energetické společnosti E.ON. I tady si vedli úspěšně, skončili na 4. místě. Škoda však, že se turnaje kvůli zranění nemohl zúčastnit nejlepší střelec přípravy Adam Koniček. Na tomto turnaji však nebývá 100% kontrola příslušnosti kluků k mateřskému oddílu, a proto si některé oddíly vypomáhají účastí dobrých kluků z jiných oddílů. Kluci trénují v sezóně 2x do týdne na hřišti, v zimě pak chodí 2x týdně do Sportovní haly. Po turnaji přípravek ve Sportovní haly v Hluku před Vánocemi přijde i na zasloužený odpočinek a trénovat začnou až během ledna. Výkony některých hráčů jsou středem pozornosti trenérů Slovácka, a tak je možné, že v jarní sezóně by mohlo být mužstvo oslabeno. I tak je kolektiv starší přípravky silný a měl by potvrdit i na jaře své prvenství.

Hráči starší přípravky: Koniček Adam-31 branek, Kreml Václav-33 branek, Nemrava Martin-1 branka, Podškubka Michal-6 branek, Omelka Dominik-25 branek, Hrabalík Martin-1 branka, Pančík Matěj-5 branek, Křiváček Josef-12 branek, Nemrava Daniel-21 branek, Zlínská Vanesa-bez gólu, Habáň Antonín-bez gólu, Peprna Albert-8 branek.

Popřejme mužstvu hodně sportovních úspěchů a dobrou formu na jaře.

Antonín Zlinský

Úspěšný start do nové sezony mladých stolních tenistů z oddílu KST HLUK

Velmi vydařený start do nové sezony 2016/2017 začínají mladí stolní tenisté z KST Hluk. Naše úspěšné kvarteto ve složení Klára Malíková, Štěpánka Vrzalová, Lukáš Schuster a teprve 8letý Matyáš Kolečkář, pod vedením trenérského duha Monika Vybíralová a Vratislav Oslzla, úspěšně reprezentují náš oddíl a město nejenom na okresní, krajské, ale dokonce i na celostátní úrovni.

V letošním roce se svěřenci KST Hluk zúčastnili několika turnajů s mezinárodním obsazením, které se konaly v Topolčanech, Havířově a Hluku. Poslední dva turnaje v Havířově a Hluku byly pro naše stolní tenisty výsledkově nejúspěšnější.

V srpnu na mezinárodním turnaji v Havířově vybojovala Klára Malíková ve své kategorii starších žákyň stříbro, když až ve finále našla svou jedinou přemožitelku, českou reprezentantku Lindu Záděrovou. V soutěži družstev Hlučanky ve složení Vrzalová, Malíková a Slezáková vybojovaly fantastické třetí místo, kdy o postup mezi 4 nejlepší zdolaly 3:2 družstvo reprezentace České republiky.

Na domácí půdě v Hluku, kde se konala poslední série turnaje Satelit, bylo úspěšné pouze družstvo Hlučanek, které zopakovalo 3. místo. V jednotlivcích se Klára Malíková probojovala mezi 5–8 nejlepšími žákyň.

První celostátní turnaj této sezony se hrál 10. a 11. září v Praze, kde náš oddíl reprezentovala v mladších žákyních Štěpánka Vrzalová, která se probojovala do čtvrtfinále.

V kategorii mladších žáků startoval prvním rokem i Lukáš Schuster. Jelikož přecházel z nejmladších do mladších žáků, musel hrát turnaj kategorie B, který hned při svém debutu vyhrál. Díky celkovému vítězství turnaje kategorie B mohl Lukáš již na dalším turnaji v Ostravě nastoupit do turnaje kategorie A.

Naše poslední zástupkyně na turnaji v Praze byla Klára Malíková, která startovala za starší žákyně a probojovala se mezi 8 nejlepšími žákyň.

Druhým celostátním turnajem byl turnaj v Ostravě 1. a 2. října, kde v mladších žákyních opět Štěpánka Vrzalová obhájila 5.–8. místo a Lukáš Schuster v mladších žácích ve skupině A vyhrál útechu. Starší žákyně Klára Malíková pro zranění musela po odehrání základní skupiny skrečovat zbytek turnaje. A naším nejmladším zástupcem na turnaji v Havířově byl nadějný Matyáš Kolečkář, který velmi mile překvapil jak výsledky, tak svou velkou bojovností proti starším protihráčům. Při počtu 70 startujících žáků byl jedním z nejmladších. Z hlavní skupiny se probojoval do pavouka mezi nejlepšími 32 žáků.

Třetí turnaj se konal 19. a 20. listopadu v Blansku a Hustopečích. V Blansku na mladších žácích nastoupil Lukáš Schuster v hlavní skupině A, kde postoupil ze skupiny a vybojoval si 17.–24. místo. Štěpánka Vrzalová se pro nemoc nemohla zúčastnit. Matyáš Kolečkář se na turnaji nejmladšího žactva v Blansku probojoval mezi 32 nejlepšími hráčů.

Na turnaji v Hustopečích bylo největším překvapením umístění naší svěřenkyně Kláry Malíkové, která ve své kategorii starších žákyň získala bronzovou medaili. O cenný kov suverénně přehrála nasazenou jedničku turnaje, vlašskou Kristýnu Pěnkavovou. V semifinále těsně podlehl Anně Stránské.

Dosavadní úspěchy:

Matyáš Kolečkář – 6. místo nejmladší žáci ve Zlínském kraji, Lukáš Schuster – 3. místo mladší žáci ve Zlínském kraji, Štěpánka Vrzalová 1. místo mladší žákyně ve Zlínském kraji a Klára Malíková 6. místo ve starších žákyních v České republice.

Po první části okresní soutěže družstev patří našim svěřencům KST Hluk 1. místo.

Za skvělé výsledky naší mládeže stojí nejen jejich poctivá píle při trénincích a práce trenérů, ale taky podpora rodičů, podpora ze strany města Hluk a našeho sponzora JP Trade Slovakia, s.r.o. Petra Hložka, kterým děkujeme za pomoc při rozvoji a práci s mládeží v Hluku.

Monika Vybíralová

Florbal v Hluku děti táhne

Loňskou florbalovou sezónu jsme zakončili skvěle. Proto jsme ani letos nezaháleli a hned počátkem září uspořádali florbalový nábor pro chlapce i dívky ve věku do 14 let.

K našemu překvapení dorazila kromě známých tváří spousta nováčků, kteří byli odhodláni ukázat nám, jaký talent se v nich skrývá. Náboru se zúčastnilo kolem 70 dětí. Všichni měli možnost obejít různorodá stanoviště, která si pro ně vedení klubu spolu s trenéry přichystalo. K vidění byla stanoviště zaměřená na manipulaci s míčkem, přihrávky, střelbu a v neposlední řadě i na rychlostní soutěže. Doufám, že si děti kromě malých drobností od sponzora akce, firmy eflorbal.cz, odnesly i spoustu užitečných poznatků a dovedností, na kterých mohou stavět i do jejich budoucích florbalových let.

Po tak velké účasti na náboru jsme dostali odvahu a chuť přihlásit další mládežnickou kategorii do oficiální florbalové soutěže ČFbU. A proto v letošním roce můžete navštěvovat a sledovat zápasy či tréninky nejen starších a mladších žáků, ale také elévů, což je kategorie pro děti ve věku 9–10 let. Přípravku jsme v letošní sezóně především nechali sbírat síly a zkušenosti a doufáme, že i těm nejmenším vydrží odhodlání nadále a my budeme moci v příštích letech přihlásit další, tu nejmladší věkovou kategorii do oficiálních soutěží.

Tréninky pro děti probíhají v každé kategorii dvakrát týdně, příprava pak trénuje jednou týdně. A i přesto, že na všech trénincích je hojná účast dětí, se náš tým trenérů Jan Žandovský, Simona Tomíková, Libor Hanák, Jaroslav Hanák a David Nosek snaží skládat tré-

ninky tak, aby byly efektivní a děti se během nich co nejvíce zdokonalovaly a každý trénink si především užijí.

Všechny zápasy právě probíhající sezóny naši mládežníci odehrávají s obrovským odhodláním a vervou. Jedna věc nás však všechny velice mrzí, a to je malá účast rodičů, resp. fanoušků na domácích zápasech. Nebojte se a přijďte nás podpořit! Dětem uděláte obrovskou radost a vaše povzbuzování jistě ještě zlepší jejich výkonnost a konečný výsledek. A my, trenéři, alespoň budeme mít určitou zpětnou vazbu a uvidíme, že to, co děláme, dokážete ocenit. Vaše děti si to zaslouží.

Simona Tomíková,
trenérka mládeže

Historický úspěch florbalistů v Poháru České pojišťovny

Florbalisté Spartaku Hluk zaznamenali dosud největší úspěch ve své historii, když se jim podařilo v Poháru České pojišťovny postoupit přes několik soupeřů až do osmifinálové skupiny a zařadili se tak mezi 16 nejlepších oddílů z celé České republiky.

Letošní pouť pohárem zahájili spartakovci už poslední prázdninový víkend prvním kolem, ke kterému odcestovali na turnaj do Brna, kde s bilancí tří výher a jedné prohry postoupili do druhého pohárového kola. V tom už výrazovacím systémem odstavili dlouholetého rivala Kozel Počernice po divokém výsledku 11:9, když v závěru utkání už byli Hlučané jednou nohou z pohárového kolotoče venku. Ovšem brankami v posledních minutách utkání otočili a prošli do kola třetího. V tom nastoupili v Olomouci a poměrně s přehledem postoupili po výsledku 10:7. Dalším soupeřem

v cestě dále byla Jihlava, kterou spartakovci porazili na její půdě 5:2. Odměnou jim pak byl důležitý zápas proti prvoličovému Pelhřimovu v domácí hale, který sliboval možnost historického postupu do osmifinálové skupiny. Domácí prostředí sehrálo v tomto duelu výraznou roli a Spartak „přešel“ lehce oslabeného soupeře jednoznačně 8:3 a dosáhl vysněného postupu mezi tuzemskou elitu.

Osmifinále Poháru České pojišťovny rozdělilo nejlepších 16 mužstev do čtyř skupin, a tím domácím florbalistům zajistilo další tři utkání se soupeři té nejvyšší kvality. K nasazenému obhájci pohárové trofeje a aktuálnímu vicemistrotovi ČR 1. SC Vítkovice (jinak šestinásobnému mistrotvi ČR, a tím i jednomu z historicky vůbec nejúspěšnějších týmů v ČR) se kromě Spartaku do skupiny probíjoval další účastník nejvyšší soutěže, tým Sokol Pardubice, a také vel-

mi kvalitní prvoligové TJ Znojmo. Ovšem hned první utkání ve skupině proti TJ Znojmo ukázalo, že rozdíl dvou soutěží je markantně znát a Spartak dostal velkou lekci v podobě výsledku 9:19.

FBK Spartak Hluk – TJ Znojmo 9:19 (2:6, 2:6, 5:7)

Branky: Krchňáček 2, Tuhý 2, Gajzur 2, Duda, Štěba, Petlan.

Ve druhém utkání skupiny zavítal do hlucké sportovní haly obhájce pohárové trofeje tým 1. SC Vítkovice, který přilákal do ochozů historicky nejvyšší návštěvu na florbal v Hluku v počtu 357 diváků. Domáci tentokrát drželi díky velkému nasazení a bojovnosti se soupeřem krok a výsledkem bylo zajímavé utkání s celkem přijatelným výsledkem pro Hlučany.

FBK Spartak Hluk – 1. SC Vítkovice 2:8 (0:2, 2:4, 0:2)

Branky: Duda 2.

V závěrečném utkání osmifinálové skupiny do Hluku zavítal další účastník florbalové superligy, tentokrát druž-

stvo Sokol Pardubice. Od úvodu zápasu se hrál ofenzivní a divácky velmi atraktivní florbal, kdy se střídaly šance na obou stranách. Nakonec se přece jenom potvrdila kvalita soupeře, který i přes vynikající výkon domácího brankáře Kolečkáře dovedl utkání k pohodlnému vítězství.

FBK Spartak Hluk – Sokol Pardubice 2:9 (0:4, 0:0, 2:5)

Branky: Jílek 2.

Už před samotnými osmifinálovými boji bylo zřejmé, že jsou florbalisté Spartaku Hluk ve skupině jednoznačnými outsidersy. Hlučané tak podle očekávání obsadili čtvrtou, nepostupovou pozici.

Ostudu však určitě neudělali. Diváci mohli v průběhu několika týdnů vidět v hlucké sportovní hale hned tři špičkové florbalové týmy, kterým docela směle a sympaticky sekundovali. Samotný florbal tak nemohl mít v našem regionu lepší reklamu!

Igor Dostal,
předseda FBK Spartak Hluk

Armwrestling Hluk na mistrovství světa v Bulharsku uspěl

38. mistrovství světa v armwrestlingu se konalo v bulharském Blagoevgradu a hlučtí borci si z něho odvezli kompletní medailovou kolekci. V obrovské konkurenci 1 300 závodníků z 52 zemí se Jaroslav Štůsek stal mistrem světa na pravou paži a přidal bronz na levačce. Martin Zábojník přidal stříbro na levačce a i zbylá trojice závodníků AWC Hluk – Tesařík, Vodák i Vaculovič – proklouzla do Top 10 šampionátu!

V kategorii senior grand masters do 100kg se jako první předvedl hlucký matador Jaroslav Štůsek. Na levačku pro něj zbyla „jen“ bronzová medaile, jenže na pravačce to byla v jeho podání nezastavitelná „hlucká lokomotiva“. Neprohrál jediný zápas, oplatil porážky i oběma přemožitelům z levačky a získal po zásluze titul mistra světa!

V kategorii vozičkářů do 75kg nastoupil Martin Zábojník a na levačce překvapil úplně všechny, když ve velmi dlouhých zápasech udolával jednoho soupeře za druhým a skončil až ve finále na ruce ukrajinské hvězdy Ruslana Chuliieva. I tak je stříbro pro Martina obrovským úspěchem.

V kategorii juniorů do 21 let obhajoval bronz z minulého roku Václav Vaculovič, ale tentokrát se vracel bez medaile. Na levačce skončil na místě třináctém, ale na pravačce si pak zlepšil chuť, když se mu povedlo probojovat do čtvrtfinále, kde ho sice zastavil Rus Khabalaen, ale i nad sed-

mým místem zavládla nakonec spokojenost.

V hlavních seniorských kategoriích se pak nejprve postavil na stůl v kategorii do 110kg Martin Vodák a na levačce skončil až na sedmáctém místě a rozhodně spokojený nebyl. Na pravačku ale zabojoval, vyhrál čtyři zápasy za sebou, ale čekali na něho silní soupeři, pozdější vítěz kategorie Kyrgyztánc Lukianov a Rus Kaizer. Těm sice podlehl, ale přidal další cenné body do hodnocení týmů a za konečné deváté místo se rozhodně stydět nemusí.

Posledním zástupcem Hluku na šampionátu byl v kategorii nad 110kg hlucký i reprezentační lodivod Dušan Tesařík. Na levačce pro něj sice zbylo jen místo sedmácté, ale na pravačce si připsal své nejlepší umístění na světových kolbištích. Po výborném výkonu, kdy porazil mimo jiné i mistry Evropy

Slováka Spůstu, Azerbajdžance Aslanova, ale i mistra světa, domácího favorita Kisova, se utkal v boji o medaili s ruskou hvězdou této kategorie Silaevem, ale ani tomu nedal nic zadarmo. Po dlouhém zápase a následném souboji na úvaz sice Rusovi podlehl, ale konečné páté místo v této nabitě kategorii je skvělým úspěchem.

Tesařík Dušan
Trenér AWC Hluk
a české reprezentace v armwrestlingu

**Nově otevřená kancelář
ČSOB Pojišťovny
v Uherském Brodě**

**Přijďte nás navštívit do nově otevřené
kanceláře v Uherském Brodě
na ulici Kaunicova 62.**

Pondělí od 9 – 17 hod.

Středa od 9 – 17 hod.

Pátek od 9 – 16 hod.

Jinak dle telefonické domluvy.

Těší se na vás mladý a příjemný kolektiv.

Kontakt: Bc. Martin Bruch
Mobil: 732 239 617
e-mail: martin.bruch@obchod.csobpoj.cz

infolinka 466 100 777 | www.csobpoj.cz

**Prvním 100 navíc
přibalíme na cestu
od nás malý dárek.**

#sportovecmestahluk

6.

MALBY - NÁTĚRY - FASÁDY

Malby Nátěry

Fasády

Stříkání vysokotlakem

Lakýrnictví - autolaky

Dokončovací stavební práce

Čištění fasád

Tel.: 608 759 236, 773 07 51 53

Jako vánoční dárek pro Vás máme
instalaci internetu **ZDARMA.**

Internet od 298 Kč/měs.

t: 775 570 530 e: info@turbonet.cz

Přejeme příjemné prožití svátků vánočních.

Libor Michalčík, tel.: 608 773 347

www.strechy-michalcik.cz

- Prodej materiálu • Klempířské práce • Tesařské práce •
- Pokrývačské práce • Rekonstrukce a realizace střech •
- Montáž hromosvodu včetně revize •
- Kompletní dodávka materiálu • Odborná montáž •
- Montáž střešních oken Velux, Roto •
- Záruky na provedené práce – osvědčené materiály •
- Rozpočtová, poradenská a servisní činnost zdarma •

To, že čas rány hojí, je jen pouhé zdání, stále je v srdci bolest a tiché vzpomínání.

Dne 13. listopadu 2016 jsme vzpomněli 2. smutné výročí, kdy nás opustila naše milovaná maminka, manželka, sestra, švagrová a teta, **paní Alena Šimčíková**.

S láskou, úctou a vděčností stále vzpomíná a nikdy nezapomene dcera Nikolka, manžel Radek, sestra a bratr s rodinami.

Děkujeme za to, že jste byli. Za každý den, který jste pro nás žili.

Dne 18. dubna 2016 tomu bylo 10 let, co nás náhle opustil náš tatínek, dědeček, bratr a strýc, **pan František Soviš**, a 28. května jsme vzpomněli

17. výročí úmrtí naší maminky, babičky a tety, **paní Ludmily Sovišové**. Za tichou vzpomínku děkuje celá rodina.

Smutný je domov, když ho opustil ten, který ho budoval, rád v něm žil a pracoval.

Dne 29. 11. 2016 jsme vzpomněli 8. výročí úmrtí **pana Antonína Sovíše**. S láskou vzpomínají manželka, dcery s rodinami a bratr s rodinou.

Zastavilo se srdce, klesly její pracovitě ruce.

Dne 14. 10. 2016 uplynuly tři roky, co nás navždy opustila naše drahá maminka, babička a prababička, **paní Marie Bachánková**. S láskou a úctou vzpomínají dcery a snacha s rodinami.

Očím ses ztratil – ale v srdcích zůstaneš navždy.

Dne 12. prosince 2016 tomu byly 4 roky, kdy nás navždy opustil můj drahý manžel, tatínek a dědeček, **pan Ladislav Hornák**. S láskou a úctou vzpomínají manželka, děti, vnoučata a celá rodina.

Odešla jsi, jak osud si přál, v našich srdcích žiješ dál.

Dne 12. ledna 2017 vzpomeneme 5. výročí úmrtí **paní Marie Marečkové**. Za tichou vzpomínku děkují manžel, rodiny Marečková, Habartova a Matušova.

Čas tíše plyne, vzpomínka zůstává.

Dne 5. listopadu 2016 jsme vzpomněli 10 let od úmrtí **pana Antonína Prajze**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka, syn a dcera s rodinami.

Kdo Tě znal, vzpomene, kdo Tě měl rád, nezapomene.

Dne 15. listopadu 2016 jsme vzpomněli 6. výročí úmrtí mého manžela, našeho tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Antonína Kupce**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka a dcery s rodinami.

Utichlo srdce, uběhl čas, vzpomínky v srdci má každý z nás.

Dne 28. října 2016 tomu bylo 6 roků, co nás navždy opustil náš manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, **pan Antonín Nemrava**. Za tichou vzpomínku děkují manželka, syn a dcery s rodinami.

Odešel tiše, jako když hvězda padá, zůstala bolest, která neuvadá.

Dne 26. října 2016 jsme vzpomněli smutné 20. výročí úmrtí našeho drahého manžela, tatínka, dědečka, bratra, švagra a strýce, **pana Jana Šimčíka**. Za vzpomínku děkují manželka, děti a celá rodina.

Dne 10. listopadu 2016 jsme vzpomněli nedožitých 75 let **pana Martina Kadlčka**. Za tichou vzpomínku děkují manželka, syn a dcera s rodinami.

Čas tíše plyne, ale vzpomínka v našich srdcích stále žije.

Dne 30. října 2016 jsme vzpomněli 3. smutné výročí úmrtí našeho drahého manžela, tatínka, dědečka, **pana Josefa Svítka**. S láskou vzpomínají manželka, děti, vnoučata a ostatní příbuzní.

Kdo byl milován, nebyl zapomenut.

Dne 23. prosince 2016 vzpomeneme nedožitě 85. narozeniny **pana Františka Malůše** a dne 20. ledna 2017 uplynou 2 roky, co nás navždy opustil. Za tichou vzpomínku děkují a s láskou vzpomínají manželka, dcera a syn s rodinami.

Dne 24. října 2016 uplynulo 90 let od narození našeho tatínka a dědečka, **pana Josefa Buncmana**. S láskou vzpomínají dcery Marie a Jaroslava se svými rodinami.

Dne 25. ledna 2017 vzpomeneme 10. výročí úmrtí **pana Antonína Sýkory**. S láskou vzpomínají manželka, dcery a vnuk Michal.

Čas tíše plyne a nevrátí, co vzal.

Dne 31. prosince 2016 si připomeneme 8. výročí úmrtí, co nás navždy opustil můj manžel, tatínek a dědeček, **pan Miroslav Nemrava**. Za vzpomínku děkuje manželka a dcery Marie a Jarmila s rodinami.

Utichlo srdce i hlas, měl jsem rád život, práci i vás.

Dne 2. listopadu 2016 jsme vzpomněli nedožitých 90. narozeniny našeho drahého strýce a švagra, **pana Františka Mitáčka**. S úctou na něho stále vzpomínáme. Synovec Vlastimil s rodinou, neteř Jana s rodinou a švagrová.

Dne 15. ledna 2017 tomu bude již 22 let, co zemřel **pan Antonín Kupec**. Děkuje všem, kteří jste ho měli rádi a spolu s námi mu věnujete tichou vzpomínku. S láskou vzpomínají manželka Radka a dcera Silvie s rodinou.

Dne 4. ledna 2017 vzpomeneme 10. smutné výročí úmrtí **pana Josefa Basovnicka**. S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

Žádný čas není tak dlouhý, aby nám dal zapomenout.

Dne 16. 12. 2016 jsme vzpomněli 16. smutné výročí úmrtí naší drahé maminky a babičky, **paní Anežky Šimčíkové**. S láskou vzpomínají děti s rodinami a všichni, kdo ji měli rádi.

Chtěl jsi tolik s námi žít, musel jsi však odejít.

Dne 5. ledna 2017 vzpomeneme 1. výročí úmrtí **pana Františka Vrby**. S láskou vzpomínají manželka Jarmila, synové Dušan, Norbert a Radim s rodinami.

Čas plyne a vzpomínky zůstanou.

Dne 8. října 2016 tomu bylo 10 let, co nás opustil **pan Václav Prachař**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka, dcera Marie, syn Václav a syn Milan s rodinami.

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 17. listopadu 2016 oslavili Václav a Ludmila Dufkovi 60 let společného života.

Do dalších let hodně zdraví a spokojenosti přejí dcery Ivana a Jitka s rodinami.

Společenská kronika srpen – říjen 2016

NAROZENÍ

září

Amálie Melichárková
Jakub Hanáček
Tobiáš Mach

říjen

Rozálie Málková
Marek Šima
Jakub Šima
Matěj Dostal
Filip Tománek
Bruno Petřík

ÚMRTÍ

srpen

Pavel Mořický

září

Jindřich Mořický
Jan Dufka
Marie Novotná
Jan Opíchal
Marie Kožíková
Květoslav Pupík
Dagmar Mikuličková

říjen

František Dičér
Jindřich Jelének
Ludmila Kusáková
Vladimír Míšek

SNATKY

září

Roman Mik – Marcela Verbíková –
Jan Plaček – Květa Šišáková
Petr Rybníkář – Magdalena Straková
Marek Fanta – Karolína Tůmová
Viktor Šústek – Jozefína Mlynarcicová

říjen

Martin Botlík – Eva Bachanová

TREND ABC
Borůvka 678, 587 205 Hluk

ZAIZOLUJEME COKOLIV !
STŘÍKANÁ PĚNOVÁ IZOLACE

PĚNOVÁ IZOLACE FOAM - LOK DO FIRMY LAPOLLA

TRVALE NEMĚNNÉ PARAMETRY

CELISTVÁ VRSTVA BEZ TEPELNÝCH MOSTŮ

TEL: 602 77 25 32 , 775 16 57 00

ArtProfi
KLIMATIZACE

Ceny již od
18 990 Kč
včetně montáže!

**Mimosezónní
AKČNÍ NABÍDKA
KLIMATIZACÍ
do bytu nebo domu.**

Více informací na tel. 604 232 900
nebo navštivte www.artprofi.cz/akce

Kruhové tréninky v Hluku ve Sportovní hale

Poslední volná místa!!!

Moderní pohled do světa fitness a zdravého životního stylu

- tréninkové metody pro rozvoj fyzické kondice a nárůst síly,
- posilování celého těla vhodné pro muže i ženy,
- efektivnější a rychlejší spalování tuků,
- cvičení při maximální intenzitě pro zlepšení kardiovaskulárního systému,
- střídání aerobního a anaerobního cvičení,
- výrazná časová úspora oproti klasickému fitness tréninku.

Bližší informace:

Trenér - Dušan Tesařík

info@walhallasport.cz

tel: +420 777 623 330

www.walhallasport.cz

Vítání občánků 12. 11. 2016

Matěj Dostal

Jakub Hanáček

Kateřina Hrbáčková

Kryštof Kovařík

Karolína Štipčáková

Tobiáš Mach

Bruno Petřík

Adventní jarmark

Mikulášské domky

Foto: Štěpán Mitáček a Lukáš Baroň